

57- Truyện Vua Sai Sứ Giả Thỉnh Phật, Sứ Giả Qua Đời Được Sinh Lên Cõi Trời

Một thuở nọ, Đức Phật ngự tại vườn trúc Ca-lan-dà, trong thành Vương xá.

Bấy giờ, ba tháng hạ an cư đã mãn, Đức Phật và các Tỳ-kheo định đến hóa độ nước khác.

Lúc ấy trưởng giả Tu-đạt-tâu-lên vua Ba-tư-nặc:

–Chúng ta từ lâu đã không thấy Phật, vậy xin đại vương hãy viết thư, sai người thỉnh Phật về đây để chúng ta cùng nhau cúng dường.

Vua Ba-tư-nặc nghe đề nghị ấy, liền sai sứ giả đi thỉnh Đức Thế Tôn. Vua gửi thư hầu thăm sức khỏe Phật, từ xa đánh lê Thế Tôn: “Đã từ lâu, chúng con không được chiêm ngưỡng Thế Tôn. Cúi xin Thế Tôn từ bi thương xót nhận lời thỉnh của chúng con.”

Lúc ấy Đức Phật liền chấp nhận. Sứ giả trở về báo cho vua biết là Đức Phật đã nhận lời.

Vua cho người sửa soạn một cỗ xe và giao cho sứ giả đi đón rước Phật. Vì sứ giả bạch Phật:

–Cúi mong Đức Thế Tôn rủ lòng thương, nguyện Ngài ngồi trên cỗ xe này, để vào cung thọ nhận vua cúng dường.

Đức Phật đáp:

–Ta có đôi chân sáu Thần thông, vòng hoa bảy Phân giác, con đường tám Thánh đạo, cỗ xe an ổn năm Lực..., đó là đôi chân mạnh mẽ của Ta, Ta không đi xe của người.

Sứ giả tha thiết thưa thỉnh đến ba lần:

–Cúi xin Như Lai thương xót, Ngài chớ dùng thần thông, mà hãy đi bằng cỗ xe này, theo thỉnh nguyện của đại vương.

Bấy giờ Đức Thế Tôn vì thương xót sứ giả, liền lên xe. Đức Phật dùng năng lực thần thông khiến cỗ xe bay lên hư không, đến thành Vương xá để thọ vua cúng dường.

Ngay đêm ấy, sứ giả chết đi được sinh lên tầng trời Dao-lợi, thân hình bỗng nhiên cao lớn như đứa trẻ tám tuổi, bèn tự nghĩ: “Ta đã làm được phước đức gì, mà được sinh lên tầng trời này?”

Vị trời tự quán sát biết rằng đời trước mình là sứ giả vâng lệnh vua đi thỉnh Phật; nhờ thiện tâm, cố nài nỉ Đức Phật đi bằng xe để đến thọ sự cúng dường của vua cho nên được sinh lên cõi trời, vậy bây giờ phải trở lại nhân gian để đền ân Phật.

Vị trời liền đội mũ trời, đeo các chuỗi anh lạc, trang nghiêm thân thể, mang theo hương hoa, ánh sáng từ thân chiếu tỏa, soi đến tinh xá Kỳ hoàn, xuống nhân gian để cúng dường Đức Phật. Vị trời đến nơi, đánh lê dưới chân Phật, rồi lui lại ngồi sang một bên.

Đức Phật liền nói pháp Tứ đế cho vị trời nghe. Tâm ý được mở tỏ, vị trời chứng quả Tu-đà-hoàn, nhiễu quanh Phật ba vòng rồi trở về cõi trời.

Sáng hôm sau, các Tỳ-kheo bạch Phật:

–Đêm qua chúng con thấy có ánh sáng, đó là ánh sáng của trời Đề Thích, Phạm vương, bốn vị vua trời, hay là của hai mươi tám bộ Quý thần đại tướng đến nghe nói pháp?

Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Cũng chẳng phải trời Đề Thích, Phạm vương các Thần vương đến nghe pháp, mà là do một sứ giả vâng lệnh vua đến thỉnh Ta. Nhờ có thiện tâm, nên sứ giả ấy được sinh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

lên cõi trời, nay đến cúng dường Ta. Đó là ánh sáng của vị trời ấy.

Lúc ấy các Tỳ-kheo nghe lời Phật dạy, đều vui mừng thực hành.

M

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH